

Ігор Юрченко
Доцент кафедри архітектури та реставрації
Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів
[e-mail: igorjur@gmail.com](mailto:igorjur@gmail.com)
ORCID: 0009-0003-1282-2140

МЕТОДИКА ВТІЛЕННЯ ЕТНОМИСТЕЦЬКИХ ТРАДИЦІЙ В ДИЗАЙНІ СУЧАСНИХ ПРЕДМЕТНИХ ФОРМ

THE METHOD OF IMPLEMENTATION OF ETHNO-ART TRADITIONS IN THE DESIGN OF MODERN SUBJECT FORMS

DOI:

© Юрченко І., 2024

Стаття послідовно розкриває актуальні проблеми втілення етномистецьких традицій в сучасних галузях дизайну. Розкрито роль і місце артефакту в сучасному предметному середовищі, як носія етнокультурних традицій. Послідовно висвітлено взаємовідношення артефакту в системі річ-споживач, а також виявлено його функцію в дизайні сучасних предметних форм. Особливе місце в статті відведено дослідженню методу експериментального моделювання при його використанні в сучасному дизайні. Розглянуто методіку формотворення предметних форм із використанням спеціальних методів, що дає змогу створити варіанти оригінальних функціональних речей.

Результати дослідження методіки втілення етномистецьких традицій в сучасному дизайні можуть бути використані при розробці програм із підготовки фахівців у галузі мистецтва та дизайну, а також у індивідуальній дизайн-практиці.

Ключові слова: Етномистецькі традиції, артефакт, річ і споживач, модель формотворення, метод експериментального моделювання, дизайн, спеціальні методи дизайну.

Постановка проблеми

Динаміка сучасного розвитку дизайн-практики, характеризується пошуком нових джерел та підходів до пошуку ідей та процесу творення предметних форм. Однак, поряд із новими підходами та джерелами, існують і традиційні. Таким традиційним джерелом може бути етнокультурна та етномистецька традиція. Носіями цих традицій є фольклор, етнографія, народна архітектура, твори декоративно-ужиткового мистецтва, орнаментика. Однак, у чистому вигляді втілювати мотиви етномистецьких та етнокультурних традицій, без попереднього їх переосмислення в межах сучасного дизайн-мислення й технології виготовлення предметних форм, просто не можливо. Тому виникає проблема пошуку методології втілення етномистецьких та етнокультурних традицій в дизайн сучасних форм. Така ситуація в широкому контексті вимагає розроблення теоретичної моделі формотворення, яка враховувала б ці проблемні питання. А у даному дослідженні необхідно виявити такі питання, як-то: визначення ролі артефакту в сучасному соціокультурному середовищі як носія етнокультурної й

етномистецької традиції; визначення візуального характеру етномистецької традиції; розроблення методики втілення результатів дослідження етнокультурної й етномистецької традиції в сучасному дизайні.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

Базовими джерелами, в яких висвітлено вище означену проблематику, було обрано зарубіжні та вітчизняні праці періоду 2002-2023 р.р. Проблему сутності й функції речі, розглянуто в праці Д. Нормана (2023). Дану працю можна вважати класичною в сфері сучасного дизайну, в ній автор розглядає річ та її функціонування в системі соціокультурного середовища. Проблему артефакту, сутність речі та її призначення в сучасних сферах дизайну, роль споживача в процесі споживання речі, розглянуто в статті І.А. Юрченко (2013а). Особливості теорії винаходу, без чого не можливо створити оригінальну форму сучасних творів дизайну, розглядає Н.В. Карамішева (2013). Загальні закономірності здійснення процесу наукового дослідження, які можна застосувати до творів декоративно-ужиткового мистецтва та дизайну, наведено в роботах (Джон В. Кресвелл, Дж. Девід Кресвелл., 2022; Леонард Н., Емброуз Г., 2019). Використання етномистецьких традицій, визначених у процесі проведеного дослідження, не можливо втілити без відповідного досвіду, який найефективніше представити у вигляді цілісної формотворчої моделі. Така модель може бути створена на підставі напрацювань А. Бадью, 2009. В його роботі можна ознайомитись із формальними складовими елементами поняття «модель». Така модель має складатись із різнопланових рівнів, та системи формотворчих методів, як загальних, так і спеціальних. У якості прикладу, де описано використання спеціальних методів, та методу експериментального моделювання є праці останніх років (І.А. Юрченко, 2013б; І.А. Юрченко, 2014; Н. Удріс-Бородавко, 2023). Виявлення характеру етномистецької та етнокультурної традиції, побудова спеціальних методів формотворення можливо виконати на підставі джерельної бази взірців, носіїв етномистецьких традицій. Такою базою можуть бути вироби декоративно-ужиткового мистецтва в приватних емпіричних збірках, музеях, зафіксовані у фотоальбомах, наукових творах, які вийшли друком. У якості прикладу друкованих видань можуть бути твори таких вітчизняних дослідників (М. Селівачов, 2005; Н. Хобзей, 2002).

Мета статті

Метою статті є визначення взаємодії складових елементів процесу творення сучасних предметних форм на основі використання етномистецьких традицій.

Завдання дослідження:

- Дослідити роль і місце артефакту в сучасній проектній культурі;
- Визначити різновиди споживачів матеріальної культури та особливості їх сприйняття артефакту;
- Сформулювати складові методики втілення етномистецької традиції в сучасному дизайні;
- Визначити роль, позитивні та негативні риси методу експериментального моделювання предметних форм;
- Визначити, та включити в систему формотворення сучасних виробів спеціальні методи.

Результати дослідження можуть бути використані при побудові дизайн-концепцій індивідуальної творчості архітекторів, дизайнерів та художників, а також на рівні фахової підготовки молодих дизайнерів на освітньо-кваліфікаційних рівнях «Бакалавр» та «Магістр».

Виклад основного матеріалу

Постійну зміну загального образу середовища життєдіяльності людини можна охарактеризувати як часову зміну культурних орієнтирів та наукових парадигм, моди та взаємовпливів споріднених галузей сучасного дизайну. В умовах таких змін постійно виникає запитання щодо ролі артефакту, як носія етнокультурної та етномистецької традиції, та його ролі при створенні проектного образу сучасної речі. В процесі дизайну річ підлягає зміні її зовнішньої форми, а інколи й призначення у співвідношенні таких складових, як “людина-річ-середовище-час”. Взаємодія цих складових визначає специфіку побудови методології проектування речі. Людина формує запити й вимоги до речі. Речі створюють атмосферу соціокультурного середовища й пливають на формування нових ідей речей. Час передусім випробовує речі на міцність їх форми та функції, моральне старіння форми, емоційно-змістовну приналежність та відповідність речі тій чи іншій групі споживачів.

В межах сформульованої проблеми дослідження істотно виникає запитання яка ж роль артефакту в системі сучасної дизайн-діяльності? Відповідь на поставлене запитання знаходиться в межах відношення споживачької аудиторії до артефакту. В результаті смакової приналежності психологічно людина готова сприймати й ті сучасні речі, асоціативно-образні форми яких зовні відповідають образам її улюбленої епохи. Для більш поглибленого дослідження проблеми необхідно провести типологічний поділ споживачів артефакту і розглянути особливості визначених типів. Такий поділ здійснюється з огляду на галузі, дотичні до предметної творчості й діяльність яких має різний ступінь реалізації якісного змісту артефакту.

По зовнішньому вигляду речі ми можемо бачити візуально зафіксований відбиток розвитку суспільства, рівня стилістичних завдань, визначених часом, внутрішній світ автора речі та її власника. Однак, основним проектним завданням є не тільки відображення у формі речі емоційної складової “проектного образу”, а й вміння показати через цей образ призначення речі. Створюючи образ речі, дизайнер в першу чергу орієнтується на тип споживача, у якого в результаті особистого життєвого досвіду й культурних цінностей формується відношення до речі. Для одного споживача річ є тільки інструментом для реалізації певних потреб. Інший споживач сприймає річ як символ приналежності до певного соціокультурного середовища. Для третього споживача річ є естетичним ідеалом сучасності або як твір мистецтва. Кожен споживач вбачає у образі речі тему, асоціативно близьку йому особисто. В будь якому випадку споживач надає формі речі деяке особистісне емоційне її сприйняття.

На підставі окреслених точок зору на річ, споживачів умовно можна поділити на дві основних групи – споживачі матеріальної форми артефактів і споживачі їх нематеріального візуально-інтелектуального змісту. Споживачі матеріальних форм артефактів можуть бути як індивідуальні, так і колективні - це музеї, індивідуальні колекціонери, антикварні магазини, виробництва або творчі колективи, туристи, пересічний споживач. Специфіка погляду на мистецький артефакт даної групи в контексті візуальної культури полягає у наступному: музеї – державний банк артефактів, який працює в межах формули “зберегти культурну цінність”, популяризатор культурної спадщини, використовує артефакт як еквівалент грошової одиниці й розрахований на широке коло оцінювачів; колекціонер - індивідуальний банкір артефактів, який працює в межах формули “зберегти культурну цінність”, використовує артефакт як еквівалент грошової одиниці, за власним бажанням популяризує культурну спадщину й розрахований на вузьке або широке коло оцінювачів; антикварні магазини – спонтанний колекціонер, який виконує функцію тимчасового колекціонера й відповідає за збут артефакту, здійснює активний вплив на візуальну культуру за допомогою реклами і популяризації артефакту як товару; виробництва або творчі колективи - спонтанний колекціонер, сприймає артефакт як сувенір, діє в межах формули “річ як знак-пам’ятка певної події” або “зберегти культурну цінність” у якості прототипу предметної діяльності; турист – спонтанний колекціонер, сприймає артефакт як

сувенір, діє в межах формули “річ як знак-пам’ятка певної події”; пересічний споживач – спонтанний колекціонер, “річ як знак-пам’ятка певної події” або “зберегти культурну цінність” (Юрченко, 2013а, с. 143).

Окрему групу складають споживачі візуально-інтелектуального змісту артефакту як носія архетипів етнокультурної, проектної, художньої спадщини. Цю групу складають культурологи, філософи, соціологи, мистецтвознавці, практикуючі митці та дизайнери, педагоги. Специфіка їх погляду на артефакт і вплив на формування візуальної культури полягає у наступному: теоретик-дослідник – працює в межах формули “як це було зроблено”, визначає закономірності створення артефакту і фіксує результати дослідження у доступній формі, висуває теоретичні концепції з реалізації дослідження; дослідник-практик – працює в межах формул “як це було зроблено» і “як я можу це використати в подальшому”, опускає незначні риси, проводить дослідження одразу під практичним кутом зору; дослідник-педагог – погляд на артефакт в межах формул “як це було зроблено”, “знаю, як я можу це використати в подальшому” і “як мені навчити цього інших”, методично і послідовно розвертає набуті знання в системі педагогічної діяльності (Юрченко, 2013а, с. 143-144).

Розглянута ситуація співвідношення артефакту і споживача розкривають тільки одну із проблем. Для сфери ж дизайн-практики, зокрема, для проектування сучасної речі на основі запозичення візуальних рис артефакту, важливо визначити характер цих ознак у формі вербального опису, аналітичних схем-графіків тощо. Також важливо мати практичні методи та прийоми втілення визначених рис артефакту в сферу сучасної предметної культури, як носіїв певної етномистецької традиції. Аналогами таких методів і прийомів можуть бути культурні надбання таких стилів та напрямів як постмодернізм, мінімалізм, декоративізм. Також важливу роль буде відігравати проектний світовий досвід таких країн як Японія, Італія, країн Скандинавії та ін.

Одним із ефективних підходів до пошуку методики втілення етномистецької традиції в сучасному дизайні є експериментальне моделювання. Цей підхід не є новий, але його сміливе залучення в новому проектному контексті може дати оригінальні евристичні результати. Пошук дизайн-форм здійснюється методом природного відбору найбільш вдалих форм на основі корекції помилок. Загальна теорія евристики та методика експериментального моделювання описані у працях (Карамішева, 2013; Юрченко, 2013б).

Творчі підходи в індивідуальній творчості дизайнера скеровуються передусім досвідом у цій сфері, а також окресленими завданнями в межах попередньо розробленої дизайн-концепції. А пошук форм відбувається як розроблення варіантів окремих форм, створення певних лінійок, наборів, серій або комплектів. Особливе місце на етапі виконання завдань із пошуку нових дизайн-форм можна відвести напрацюванням у цьому напрямі як окремих митців чи дизайнерів, так і творчих колективів. В результаті можна узагальнити набутий досвід у формі цілісної методології, що дасть можливість включити її в програми підготовки молодих фахівців у навчальних закладах, або при виробництві речей у приватних чи державних підприємствах. Комплексне застосування методики втілення етномистецької традиції на рівні фахової освіти в галузі графічного дизайну представлено у роботі (Удріс-Бородавко, 2023). У добре ілюстрованому виданні представлено системний підхід до творення предметних форм із залученням методу експериментального моделювання.

Етапи експериментального моделювання із пошуку нових дизайн-форм здійснюються в межах попередньо розробленої робочої гіпотези, критеріїв оцінювання готових взірців, планомірного визначення і вирішення формально-композиційних та проектних завдань. Така методика дасть змогу виправляти і корегувати невдалі рішення, або поставити крапку в певних напрямках експериментів. Важливою складовою системи експериментального моделювання є проведення аналітичних досліджень із визначення характеру етномистецької традиції. Також

необхідно по визначеним характерним рисам мотиву підібрати відповідні технологічні засоби моделювання.

Позитивною стороною методу експериментального моделювання у пошуку дизайн-форм на основі етномистецьких традиції, є відносна свобода формотворення, свобода втілення ідей, своєрідний перехід творчого процесу із кількості в якість. Експеримент завжди відкритий процес, привабливий і перспективний.

Негативною стороною експерименту є, як правило, наявність невдалих рішень, які можуть не відповідати попередньо визначеним критеріям оцінювання або асоціаціям із характерними рисами мотивів традиційних форм-прототипів. Спочатку невдалі форми викликають емоційне невдоволення відсутністю очікуваних результатів. Однак низка невдалих рішень дає змогу зробити корекцію підходів до пошуку дизайн-форм. А серія невдалих форм, може бути як наявний приклад тупикового напряму пошуку. В результаті критичного відбору, порівняння форм, ми можемо отримати ряд еталонних взірців-орієнтирів, які можуть надати нові напрями та орієнтири перспективного розвитку етномистецьких традицій.

Важливою частиною експерименту, як було зазначено вище, є співвідношення понять “річ-споживач”, де інколи визначальним фактором є естетично-культурний рівень смаків індивідуального та масового споживача, їх різне естетичне відношення до образів етномистецьких традицій та історичних стилів. В свою чергу, така різниця в смаках може диктувати дизайнеру застосування формотворчих засобів у дизайн-формах різного рівня абстрагованості. Такий підхід може передбачати наявність ієрархічної лінійки форм від простих форм із чітко визначеними традиційними елементами чи мотивами, до форм де мотиви етномистецьких традицій вгадуються асоціативно. Перші приклади таких форм підпорядковуються застосуванню досить простих прийомів і методів формотворення, тоді як останні піддаються складним розумово-інтелектуальним творчим пошукам, включенням в їх форму багаторівневих асоціацій. Однак необхідно відмітити спільну рису творчого пошуку, це застосування формули “мінімум засобів – максимум виразності форми”.

Експериментальне моделювання на підставі аналізу й використання етномистецьких традицій може включати в процес творення предметних форм спеціальні методи й підходи (Юрченко, 2014). Найбільш ефективними й доцільними можна виокремити наступні:

1 – *метод стилізації*. Сутність методу полягає у свідомій імітації художньої мови стилю, характерного для будь-якого автора, жанру, течії, етнокультурної традиції або цілої епохи;

2 – *орнаментологічний метод*. В основу методу покладено дослідження та використання принципів та прийомів узагальнення та стилізації характерних рис природних об’єктів та абстрагованих смислів в орнаментальних композиціях засобами симетрії, метру, пропорції, ритму, кольору тощо;

3 – *метод використання культурно-сміслових зв’язків*. В основу методу покладено розробку дизайн-об’єктів на основі етнокультурних мотивів, запозичених із різних галузей декоративно-ужиткового мистецтва. Основний принцип методу полягає у поєднанні в одне ансамблеве ціле розрізаних за формою та функцією предметів на підставі не пластичних, а культурно-сміслових зв’язків та відношень;

4 – *метод інтерпретації етнокультурного мотиву*. Пошук сучасних дизайн-форм на основі використання образу або структури окремого етнокультурного мотиву;

5 – *метод інтерпретації декоративних технік*. В основу цього методу покладено використання широкого діапазону характеристик, властивостей та візуальних ознак технік декорування;

6 – *метод гіперболізації форми етноорнаментального мотиву*, образів або візуальних ознак декоративних технік згідно проектного задуму або ідеї експерименту;

7 – метод інтерпретації процесу виготовлення виробів декоративно-ужиткового мистецтва та побудови архітектурних споруд. В основу методу покладено досвід та візуальні ознаки технік виготовлення виробів декоративно-ужиткового мистецтва або архітектурних споруд, методик обробки матеріалів, особливостей виготовлення конструкцій та їх поєднання із декором тощо;

8 – метод візуальної інтерпретації форм усної народної творчості, зокрема, поезії, прози, фольклору, побутових сюжетів, обрядів засобами типографіки або іншими формотвірними дизайнерськими прийомами;

9 – метод інтерпретації етнокультурних символів та знаків. В основу методу покладено інтерпретацію етнокультурної символіки, її семантичних смислів у сучасному контексті, перенесення смислових форм на нові носії культурних традицій;

10 – еkleктико-евристичний метод. В основу методу покладено поєднання в сучасних дизайн-об'єктах в одне ціле етнокультурних мотивів із мотивами сучасних напрямів дизайну (наприклад, екодизайну, біоніки, сучасних напрямів неевклідової геометрії, фітодизайну тощо).

Вище наведені методи пошуку предметних форм на основі етномистецьких традицій дають можливість різнопланово побудувати процес експерименту й отримати лінійки взірців. Визначені методи гіперболізації, орнаментальний метод, інтерпретацій усної народної творчості можуть опиратись на приклади, наведені в працях (Селівачов, 2005; Хобзей, 2002).

Важливе місце в методиці експериментального моделювання відводиться можливостям як практичного виконання предметних форм із природніх матеріалів, так і комп'ютерного тривимірного моделювання форм, із використанням імітації кольорових і фактурних рис матеріалів. Такі методи дають змогу наблизити експериментальні форми до реалістичних моделей, провести маркетингове дослідження та виявити їх вплив на смаки споживача, визначити особливості їх функціонування в предметно-просторовому середовищі, зекономити матеріальні витрати на виготовлення форм дизайн-продукції.

Висновки

У результаті проведеного дослідження можна визначити, що етномистецькі традиції є одним із традиційних джерел у пошуку сучасних дизайн-форм. Процес дизайн-пошуку може мати цілісну методику, яка включає у себе експериментальне моделювання.

Мета дослідження досягнута у кілька кроків:

- артефакт як носій етномистецької традиції в системі сучасної дизайн-діяльності виконує роль носія культурного знаку-символу історичної епохи, є еквівалентом грошової одиниці, джерелом для формотворення і пошуку нових сучасних предметних форм;

- споживач відіграє провідну роль у процесі дизайну речі, смаковими уподобаннями визначає рівень стилізації етномистецького мотиву;

- етномистецька традиція потребує розробки доступної й відносно простої методології її визначення та практичного втілення в сучасній дизайн-діяльності;

- експериментальне моделювання є одним із класичних підходів до пошуку нових предметних форм, потребує розроблення критеріїв оцінювання запроєктованих нових предметних форм згідно характерних рис етномистецької традиції;

- застосування спеціальних методів із втілення етномистецьких традицій у дизайні сучасних речей, дає можливість створення багатограних серій, наборів та комплектів предметних форм.

Результати дослідження можуть бути застосовані при розробці індивідуальних підходів до творення сучасних предметних форм на основі застосування етномистецьких традицій. А успішний розвиток методики використання етномистецьких традицій може бути здійснений на

основі включення результатів дослідження в програми підготовки фахівців на рівні базової і вищої мистецько-дизайнерської освіти в межах пропедевтичних дисциплін, курсового й дипломного проектування на ОКР «Бакалавр» та «Магістр».

Використана література та джерела

- Бадью А., 2009. *Концепт моделі. Вступ до матеріалістичної епістемології математики*. Монографія. Київ: Ніка-Центр.
- Джон В. Кресвелл, Дж. Девід Кресвелл., 2022. *Дизайн дослідження: підходи на основі якісних, кількісних і змішаних методів*. Львів: Видавництво Українського католицького університету.
- Карамишева Н.В., 2013. *Евристика: навчальний посібник*. Львів: ПАІС.
- Леонард Н., Емброуз Г., 2019. *Основи. Графічний дизайн 02: Дизайнерське дослідження*. Київ: ArtHuss.
- Норман Д., 2023. *Дизайн звичних речей*. Монографія. Харків: КСД.
- Селівачов М., 2005. *Лексикон української орнаментики (іконографія, номінація, стилістика, типологія)*. Монографія. Київ: Редакція вісника Ант. Ніжин: ТОВ Видавництво Аспект-Поліграф.
- Удріс-Бородавко Н., 2023. *Графічний дизайн з українським обличчям. Монографія*. Київ : ArtHuss.
- Хобзей Н., 2002. *Гуцульська міфологія: етнолінгвістичний словник*. Львів.
- Юрченко І.А., 2013а. *Артефакт в системі сучасної візуальної культури. Науковий збірник Спілки критиків та істориків мистецтва. Збірник наукових праць. Мистецтвознавство '13*. Львів: ЗУКЦ. С. 135 – 146.
- Юрченко І.А., 2013б. *Експериментальне моделювання предметних форм на основі етноорнаментальних мотивів. Спецпроект: аналіз наукових досліджень: матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції Актуальні питання сучасності*. Дніпропетровськ: Біла К.О., С.11 – 14.
- Юрченко І.А., 2014. *Спеціальні підходи та методи формотворення дизайн-об'єктів на основі етнокультурних традицій. Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. Збірник наукових праць*. Харків: ХДАДМ. С. 42-47.

References

- Badiyu A., 2009. *Concept of the model. Introduction to the materialist epistemology of mathematics*. Monograph. Kyiv: Nika Center. (in Ukrainian).
- J. W. Creswell, J. David Creswell., 2022. *Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches*. Lviv: Publishing House of the Ukrainian Catholic University. (in Ukrainian).
- Karamysheva, N.V., 2013. *Heuristics: a study guide*. Lviv: PAIS. (in Ukrainian).
- Leonard, N. & Ambrose, G., 2019. *Basics. Graphic Design 02: Design Research*. Kyiv: ArtHuss. (in Ukrainian).
- Norman D., 2023. *Design of ordinary things*. Monograph. Kharkiv: KSD. (in Ukrainian).
- Selivachev M., 2005. *Lexicon of Ukrainian ornamentation (iconography, nomination, stylistics, typology)*. Monograph. Kyiv: Editorial office of Ant. Nizhin: LLC Aspect-Polygraph Publishing House. (in Ukrainian).
- Udris-Borodavko N., 2023. *Graphic design with a Ukrainian face*. Monograph. Kyiv: ArtHuss. (in Ukrainian).
- Hobzei N., 2002. *Hutsul mythology: an ethnolinguistic dictionary*. Lviv. (in Ukrainian).

Yurchenko I.A., 2013a. An artifact in the system of modern visual culture. Scientific collection of the Union of Art Critics and Historians. Collection of scientific works. Art Studies '13. Lviv: ZUKTS. P. 135 - 146. (in Ukrainian).

Yurchenko I.A., 2013b. Experimental modeling of subject forms based on ethno-ornamental motifs. Special project: analysis of scientific research: materials of the 8th International Scientific and Practical Conference Current Issues of Modernity. Dnipropetrovsk: Bila K.O., C.11 – 14. (in Ukrainian).

Yurchenko I.A., 2014. Special approaches and methods of shaping design objects based on ethnocultural traditions. Bulletin of the Kharkiv State Academy of Design and Arts. Collection of scientific works. Kharkiv: KhDADM. P. 42-47. (in Ukrainian).

Ihor Yurchenko

PhD in Art Criticism

Associate Professor of the Department of Architecture and Conservation

Lviv Polytechnic National University, Lviv

e-mail: igorjur@gmail.com

ORCID: 0009-0003-1282-2140

THE METHOD OF IMPLEMENTATION OF ETHNO-ART TRADITIONS IN THE DESIGN OF MODERN SUBJECT FORMS

© Yurchenko I., 2024

The article consistently reveals the actual problems of the implementation of ethnic artistic traditions in modern fields of design. The role and place of the artifact in the modern object environment as a carrier of ethnocultural traditions is revealed. The interrelationship of the artifact in the thing-consumer system is consistently highlighted, as well as its function in the design of modern subject forms is revealed. A special place in the article is devoted to the study of the method of experimental modeling when it is used in modern design. The method of forming subject forms using special methods, which makes it possible to create variants of original functional things, is considered.

The results of the study of the methodology of the implementation of ethnic artistic traditions in modern design can be used in the development of programs for the training of specialists in the field of art and design, as well as in individual design practice.

Key words: Ethnoart, artifact, thing and consumer, model of formation, method of experimental modeling, design, special design methods.